

Maximilián KIKO - Stanislav MIHÁLIK: Právoplatné odsúdenie nevinnej osoby v dôsledku jej zámieny so skutočným páchatelom v trestnom konaní za trestný čin vyžadujúci prechádzajúce postihnutie

---

Abstrakt

Predmetom príspevku je hľadanie optimálnych riešení pre situáciu, kedy je nevinná osoba v dôsledku zámieny so skutočným páchatelom právoplatne odsúdená v trestnom konaní za trestný čin, pre ktorého naplnenie sa vyžaduje predchádzajúce postihnutie za obdobný čin zo strany štátnych orgánov. Autori príspevok delia na dve časti. Prvá časť sa zaoberá načrtnutím modelového prípadu a konaním o povolení obnovy konania (iudicium rescindens). Druhá časť rozoberá postupy osôb po povolení obnovy konania (iudicium rescissorium). Na modelovom prípade autori hľadajú riešenia vychádzajúce z de lege lata právneho poriadku a navrhujú riešenia de lege ferenda.

Abstract

The subject of the contribution is the search for optimal solutions for a situation where, as a result of confusion with the real perpetrator, an innocent person is convicted with finality in criminal proceedings for a criminal act, for the fulfillment of which a previous disability for a similar act is required. The authors divide the contribution into two parts. The first part deals with the outline of a model case and the procedure for permission to resume proceedings (iudicium rescindens). The second part discusses the procedures of persons after permission to renew proceedings (iudicium rescissorium). On the model case, the authors look for solutions based on de lege lata of the legal order and propose de lege ferenda solutions.

Kľúčové slová: zámiena nevinnej osoby s páchatelom, obnova trestného konania, iudicium rescindens, iudicium rescissorium

Key words: confusing an innocent person with a perpetrator, renewal of criminal proceedings, iudicium rescindens, iudicium rescissorium

Autori:

Bc. Maximilián Kiko
Katedra trestného práva, kriminológie a
kriminalistiky
Právnická fakulta
Univerzita Komenského v Bratislave
Šafárikovo nám. č. 6 810
00 Bratislava
Slovenská republika
kiko2@uniba.sk

JUDr. Stanislav Mihálik, PhD.
Katedra trestného práva, kriminológie a
kriminalistiky
Právnická fakulta
Univerzita Komenského v Bratislave
Šafárikovo nám. č. 6 810
00 Bratislava
Slovenská republika
stanislav.mihalik@flaw.uniba.sk

Úvod

Tento príspevok má za cieľ poukázať na riešenia situácie, kedy je právoplatne odsúdená osoba v dôsledku jej zamenenia so skutočným páchatel'om trestného činu, ktorého skutková podstata vyžaduje naplnenie aj zákonného znaku v podobe prechádzajúceho postihnutia za obdobný čin. Už na prvý pohľad je čitateľovi zrejmé, že situácia, kedy je osoba právoplatne odsúdená v dôsledku jej zamenenia so skutočným páchatel'om, nie je v súlade s právom a spravodlivosťou. Ak premietne tento protiprávny stav do trestnoprávných súvislostí, tak môžeme tvrdiť, že pôjde o citelné porušenie zásady zákonnosti vymedzenej v § 2 ods. 1 zákona číslo 301/2005 Z. z. Trestný poriadok Z. z. v znení neskorších predpisov (ďalej aj ako „TP“), zásady zistenia skutkového stavu bez dôvodných pochybností vymedzenej v §2 ods. 10 TP a práva na spravodlivý proces zakotveného § 2 ods. 7 TP, ktoré je v širšom ponímaní súčasťou ústavného práva na súdnu ochranu.¹ Aby sa vec vrátila späť do spravodlivého stavu, tak nám zákonodarca vymedzil prostriedok to umožňujúci. In concreto, ide o obnovu konania podľa § 393 až § 405 TP. Obnova konania je systematicky zákonodarcom zaradená do druhej časti ôsmej hlavy TP, ktorá má názov mimoriadne opravné prostriedky. Zo samotného názvu nám vyplýva, že ide o prostriedok nápravy nezákonného stavu, ktorého úspešné uplatnenie vyžaduje mimoriadnu situáciu. Za mimoriadnu situáciu možno určite považovať už nami načrtnutú a nižšie bližšie popísanú situáciu, kedy pochybia už v rámci prípravného konania orgány činné v trestnom konaní (ďalej aj ako „OČTK“) a na toto pochybenie nadviaže súd vydaním právoplatného rozhodnutia.

Modelový prípad a iudicium rescindens

Pre lepšiu predstavivosť čitateľovi uvidíme príklad. Skutočný páchatel' X zneužije identitu osoby Y, tým že jej odcudzí občiansky preukaz a získa sledovaním jej ďalšie osobné informácie a údaje. Tento páchatel' je prichytený pri krádeži veci v hodnote 30 eur príslušníkmi Policajného zboru Slovenskej republiky. Páchatel' sa pod identitou osoby Y ku skutku prizná a zaplatí blokovú pokutu (ďalej aj ako „Rozhodnutie“) za priestupok proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona číslo 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej aj ako „ZoP“). Následne tento istý páchatel' X znovu odcudzí vec v hodnote 30 eur (ďalej aj ako „Skutok“). OČTK začnú trestné stíhanie voči tomuto páchatel'ovi vystupujúcemu pod identitou osoby Y a vykonajú osobitné skrátene vyšetrowanie, tzv. „super rýchle konanie“ podľa § 204 TP, ktorého výsledkom je podanie obžaloby. Na základe dôkazov prezentovaných v obžalobe vrátane výsluchu páchatel'a X, ktorý sa priznal ku Skutku v prípravnom konaní a teraz následne aj počas jeho výsluchu pred sudcom pre prípravné konanie podľa § 348 ods. 1 písm. b) TP vykoná so súhlasom osoby X hlavné pojednávanie, ktoré sa skončí vydaním odsudzujúceho rozsudku osoby Y pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g) zákona číslo 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov (ďalej aj ako „TZ“). Prokurátor a páchatel' X sa okamžite vzdá práva podať odvolanie a súčasne vyhlási, že výslovne nesúhlasí, aby odvolania podala v jeho prospech iná oprávnená osoba. Podľa § 183 ods. 1 písm. a) TP sa rozsudok stane právoplatným a vykonateľným. O situácii sa neskôr dozvie osoba Y alebo prokurátor, ktorý na základe aktívnej vecnej legitimácie ustanovenej v § 396 ods. 3 TP podá

¹ KURILOVSKÁ, L. Trestný poriadok I, 1. vydanie, 2021, s. 2 – 53 [online]. In *Trestný poriadok I. § 1 – 195*. Bratislava: C. H. Beck, 2021.

návrh na povolenie obnovy konania (ďalej aj ako „Návrh“). Príslušný súd podľa § 397 TP (ďalej aj ako „Súd“) začne preskúmať formálne podmienky Návrhu : (i.) (ne) podanie Návrhu oprávnenou osobou, (ii.) (ne) smerovanie Návrhu proti rozhodnutiu alebo výroku, ohľadne ktorého nie je obnova konania prípustná a (iii.) (ne) vylúčenosť obnovy konania podľa § 395 TP. Následne Súd preskúmava materiálne podmienky Návrhu zakotvené v § 394, pričom pre náš prípadný je podstatný § 394 ods. 1 TP, a teda že: (i.) vyjdú najavo nové skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr nežné a (ii.) tieto skutočnosti alebo dôkazy samy osobe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi skôr známymi by mohli odôvodniť iné rozhodnutie o vine. Pokiaľ sú naplnené formálne a materiálne podmienky, tak Súd vyhovie Návrhu a povolí obnovu konania vydaním uznesenia (ďalej aj ako „Uznesenie“). Na tomto mieste je potrebné spomenúť aj možnosť vyplývajúcu z TP pre Súd rozhodujúci o obnove konania. Súd počas konania o Návrhu môže v zmysle § 398 ods. 3 TP odložiť alebo prerušiť výkon trestu právoplatne uloženého, a to vzhľadom na povahu skutočností a dôkazov, ktoré novo vyšli najavo. Máme za to, že pokiaľ už zo samotného Návrhu vyplýva, že osoba Y bola zamenená, tak je potrebné aplikovať toto ustanovenie ešte pred verejným zasadnutím, kde sa bude rozhodovať o povolení obnovy konania a minimalizovať už tak veľký zásah do ľudských práv a slobôd osoby Y. *„Je tomu tak z toho dôvodu, že ak na základe nových skutočností alebo dôkazov, ktoré vyšli najavo, je možné dôvodne predpokladať, že obnova konania v prospech obvineného bude povolená, minimalizuje sa rozsah vykonaného trestu. Napríklad, ak by sa následne zmenil výrok o treste, aby obvinený nestrávil vo výkone trestu odňatia slobody viac, ako reálne mal.“*²

Iudicium rescissorium

V prípade, že Súd vyhovie Návrhu, tak má v § 400 ods. 1 TP normovanú povinnosť zrušiť i napadnuté rozhodnutie celkom alebo v časti, v ktorej je Návrh dôvodný a zároveň zruší aj ďalšie rozhodnutia obsahovo nadväzujúce na zrušené rozhodnutie, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej zrušením došlo, stratili podklad (ďalej aj ako „Rozhodnutie“). Vzhľadom na skutočnosť, že pátranie po páchatelovi X len samotným Súdom by bolo pre súd spojené s neprímeranými ťažkosťami a zároveň je tu potreba jasného objasnenia veci, tak máme za to, že je nutné využiť možnosť súdu vrátiť vec prokurátorovi do prípravného konania, a to v zmysle § 400 ods. 2 TP, ktorý by následne dozoroval pátranie a vyšetrovanie. Avšak Súd má normovanú povinnosť aj v § 7 ods. 1 písm. f) zákona číslo 330/2007 Z. z. o registri trestov v znení neskorších predpisov (ďalej aj ako „ZoRT“): *„Súd, ktorý rozhodoval v prvom stupni, je povinný bezodkladne zaslať do registra trestov písomné oznámenie o všetkých údajoch týkajúcich sa dodatočných zmien právoplatného odsúdenia vo výroku o vine, vo výroku o treste, vo výroku o ochrannom opatrení alebo výkone trestu alebo výkone ochranného opatrenia.“* Vyplývajúc z uvedeného máme za to, že Súd po obnove konania a zrušení Rozhodnutia je povinný upovedomiť register trestov zaslaním Uznesenia. Register trestov má následne podľa § 9 ods. 2 ZoRT povinnosť vyradiť (a uložiť do úschovne dokumentácií) doklady súvisiace s právoplatnými rozhodnutiami súdov a prokurátorov, ktoré boli v neskoršom konaní zrušené alebo zmenené. A tým *de facto* zrušiť zápis osoby Y v registri trestov. Otázku, ktorú však výslovne nerieši TP a ani zákon o registri trestov je: **Čo so zápisom priestupku osoby Y v registri priestupkov po povolení obnovy konania?**

² MEZEI, M. Trestný poriadok II, 1. vydanie, 2021, s. 804 – 805 [online]. In *Trestný poriadok I. § 1 – 195*. Bratislava: C. H. Beck, 2021.

Odpoveď je, že je potrebné vymazať tento zápis priestupku, avšak proces ako sa k tomu dostať otvára viaceré možnosti. Prvé z možností vychádzajú z právnej úpravy de lege lata a druhé z možností vychádzajú z právnej úpravy de lege ferenda. **Prvá línia možností je nasledovná.**

(i.) Súd použije extenzívny výklad pojmu rozhodnutie v § 400 ods. 1 TP posledná sententia a zruší aj rozhodnutie správneho orgánu, ktorý rozhodol o vine za priestupok využívajúc argumentum e silentio, a to takým spôsobom, že zákonodarca v § 400 ods. 1 TP zámerne mlčí o aký typ rozhodnutia má ísť, keďže jeho účelom bolo obsiahnuť všetky rozhodnutia (vo veci samej, procesné, medzitýmne z trestného práva a aj zo správneho práva trestného), aby sa dostavil rýchly výsledok nápravy protiprávneho zásahu do ľudských práv a slobôd osoby Y bez vyžadovania jej ďalších právnych krokov či krokov iných orgánov ochrany práva, ktoré by mohli trvať určitý čas, za ktorý by mohlo dôjsť k odcudzeniu veci osobou Y³ a tým pádom by sa formálne začalo opätovne trestné stíhanie voči osobe Y pre podozrenie zo spáchania TČ krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g) TZ (ďalej aj ako „Dôsledky“), čo by však bolo v rozpore s zásadou zdržanlivosti a minimalizácie zásahov do ľudských práv a slobôd a zásadou rýchlosti a hospodárnosti konania. Alebo ešte inak povedané, keby chcel zákonodarca, aby išlo o rozhodnutia len z oblasti trestného práva, tak by tam explicitne zakotvil, že ide o rozhodnutia v trestnom konaní. Naproti tomu sa tu problematickým javí zásah súdnej moci do výkonnej moci a absorbovanie právomoci výkonu správneho súdnictva trestným súdom⁴. Avšak „v rámci princípu vzájomných brzd a protiváh každá moc má určité možnosti vo vzťahu k ďalším dvom“⁵, pričom „správne súdnictvo je vyjadrením kontroly výkonnej moci mocou súdnou“⁶ a preto nie je v tomto smere zásah súdnej moci do výkonnej problematicky a je predvídateľný samotným SSP a čl. 46 ods. 2 ústavného zákona číslo 460/1992 Zb. Ústava Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov (ďalej aj ako „Ústava SR“). Pri striktnom výklade, z ktorého vyplýva, že správne veci prejednávajú len správne súdy bez výnimky, nám ostáva otvorená polemika o pomeriavaní práva osoby Y na zákonného sudcu (zrušiť Rozhodnutie môže len súd správneho súdnictva) vs. práva osoby Y na spravodlivý a rýchly proces (zrušiť Rozhodnutie môže aj súd trestného súdnictva).

(ii.) Sudca (na základe jeho povinnosti presadzovať dobrú povest' súdnictva ustanovenú v § 30 ods. 2 písm. a) in fine zákona číslo 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediaciach v znení neskorších predpisov⁷) nad rámec zákonných obsahových náležitostí uznesenia ukotvených v § 176 TP poučí osobu Y v časti odôvodnenia Uznesenia alebo v časti o poučení o opravnom prostriedku o ďalšom odporúčanom postupe a možných Dôsledkoch. Vzhľadom na skutočnosť, že podľa § 84 ods. 3 ZoP je uplatnenie riadnych a mimoriadnych prostriedkov (i obnovy konania v priestupkovom konaní) vylúčené, tak Súd in concreto osobu Y poučí o možnosti podaní podnetu prokurátorovi na využitie protestu prokurátora proti Rozhodnutiu⁸ a zároveň o možnosti podať správnu žalobu podľa SSP. Na tomto mieste nemožno súhlasiť s

³ V rámci 24 mesiacoch od spáchania majetkového priestupku páchatel'om X, ktorý však bol zamienený práve za osobu Y.

⁴ § 6 zákona číslo 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej aj ako „SSP“) v spojitosti s § 2 ods. 1 SSP podľa ktorého: „v správnom súdnictve poskytuje **správny súd** (pozn. autora: **nie trestný súd**) ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.“

⁵ OROSZ, L., SVÁK J. a kol. *Ústava Slovenskej republiky - komentár. Zväzok I.* Bratislava: Wolters Kluwer, 2021. s. 28.

⁶ BARICOVÁ J., FEČÍK M., FILOVÁ A. Správny súdny poriadok, 1. vydanie, 2017, s. 1 – 32 [online]. In: *Správny súdny poriadok. Komentár.* Bratislava: C. H. Beck, 2018.

⁷ Máme za to, že vyššie uvádzaným právoplatne vydaným rozsudkom bola čiastočne naštrbená dobrá povest' súdnictva a práve poučenie nad rámec je prostriedkom pre prinavracanie a presadzovanie dobrej povesti súdnictva. Zároveň dodávame, že procesné poučenia sú právnym poriadkom dovolené a žiadané, naproti hmotnoprávnym poučeniam.

⁸ § 24 zákona číslo 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov (ďalej aj ako „ZoPSR“).

tvrdením niektorých autorov, že rozhodnutie v blokovom konaní je absolútne nepreskúmateľné a vylúčené i zo súdneho prieskumu. Náš názor potvrdzujú viaceré súdne rozhodnutia⁹ a autori¹⁰.

(iii.) Osoba Y sama alebo na základe poučenia v (ii.) podá podnet prokurátorovi na protest prokurátora a podá správnu žalobu. Tu však podľa nášho názoru dochádza opätovne k procesnému zaťažovaniu osoby Y, ku ktorému by nedošlo, ak by štátne orgány odhalili páchatel'a X ihneď bez zámeny s osobou Y, a preto je skôr **najvhodnejší postup uvedený v (iv.).**

(iv.) V zmysle § 3 ods. 1 v spojení s ods. 2 ZoPSR: „*Prokuratúra chráni práva a zákonom chránené záujmy fyzických osôb, právnických osôb a štátu. Prokuratúra je v rozsahu svojej pôsobnosti povinná vo verejnom záujme vykonať opatrenia na predchádzanie porušeniu zákonnosti, na zistenie a odstránenie porušenia zákonnosti, na obnovu porušených práv a vyvodenie zodpovednosti za ich porušenie. Pri výkone svojej pôsobnosti je prokuratúra povinná využívať zákonné prostriedky tak, aby sa bez akýchkoľvek vplyvov zabezpečila dôsledná, účinná a rýchla ochrana práv a zákonom chránených záujmov fyzických osôb, právnických osôb a štátu.*“ Do pôsobnosti prokuratúry patrí podľa § 4 ods. 1 písm. e) ZoPSR dozor nad zachovávaním zákonnosti orgánmi verejnej správy v rozsahu ustanovenom týmto zákonom, pričom podľa § 21 ods. 1 písm. a) bod 1. ZoPSR prokurátor vykonáva dozor nad dodržiavaním zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov orgánmi verejnej správy preskúmaním zákonnosti správnych aktov orgánov verejnej správy, ako napríklad rozhodnutia orgánu verejnej správy, za ktoré sa považuje podľa § 21 ods. 3 písm. b) ZoPSR: „*správny akt vydaný orgánom verejnej správy v administratívnom konaní, ktorý je formálne označený ako rozhodnutie alebo je za rozhodnutie považovaný podľa osobitného predpisu a zakladá, mení, zrušuje alebo deklaruje práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzickej osoby a právnickej osoby alebo sa jej priamo dotýka.*“ Dozor v oblasti verejnej správy vykonáva prokuratúra prostredníctvom svojich prokurátorov, ktorí majú k dispozícii právne prostriedky dozoru ustanovené v § 22 ZoPSR. **V našom prípade je preto najvhodnejšie, aby prokuratúra vykonávajúca trestný dozor nad Skutkom podala prostredníctvom svojho prokurátora protest podľa § 23 a nasl. ZoPSR** a docielila tak najrýchlejšiu nápravu protiprávneho zásahu do ľudských práv a slobôd osoby Y, tým že orgán verejnej správy na základe protestu zruší svoje Rozhodnutie.¹¹ Keďže podľa § 89a ods. 4 ZoP sa pri spracúvaní osobných údajov postupuje podľa osobitného predpisu, ktorým je zákon číslo 18/2018 Z. z. o ochrane osobných údajov v znení neskorších predpisov (ďalej aj ako „ZoOÚ“), tak je následne orgán verejnej správy v zmysle zásady správnosti v § 9 ZoOÚ povinný vymazať zápis z registra priestupkov.

Druhá línia možností je nasledujúca.

(i.) Zákonodarca novelizuje § 400 ods. 1 TP nasledovne: „*Ak vyhovie súd návrhu na povolenie obnovy konania, zruší napadnuté rozhodnutie celkom alebo v časti, v ktorej je návrh dôvodný. Ak zruší čo i len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj*

⁹ Pozri napríklad: rozhodnutie Krajského súdu Bratislava, sp. zn. 8Sa/16/2019, rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Asan/16/2017 či rozhodnutie Ústavného súdu SR, sp. zn. III. ÚS 366/2012-42.

¹⁰ Pozri napríklad: PAGÁČ, M. *Blokové konanie – zákonnosť a preskúmavanie rozhodnutí v správnom súdnictve Slovenskej republiky. Učená právnická spoločnosť*, 2013. [cit. 2023-04-15]. Dostupné online na: http://www.ucps.sk/BLOKOVE_KONANIE_ZAKONNOST_A_PRESKUMAVANIE_ROZHODNUTI_V_SPRAVNOM_SUDNICTVE_SLOVE NSKEJ_REPUBLIKY či HORVAT, M. a HAMULÁKOVÁ, Z. *Základy správneho práva trestného*. Bratislava: Wolters Kluwer, 2019. s.150.

¹¹ V prípade ak orgán verejnej správy nezruší svoje Rozhodnutie, tak prokurátor má k dispozícii správnu žalobu podľa §24 ods. 14 ZoPSR.

d'alšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad. Zruší aj d'alšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutie obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej zrušením došlo, stratili podklad. **Súd zároveň môže zrušiť aj rozhodnutia vyplývajúce z administratívneho konania, na ktoré obsahovo nadväzovali rozhodnutia v trestnom konaní.** Prečo je navrhovaná možnosť a nie povinnosť súdu? Je vhodnejšie ponechať na voľnej úvahe súdu, či zruší aj rozhodnutie z administratívneho konania, a to v závislosti od dostatočných kvalitných informácií ohľadom administratívneho konania vedeného voči osobe Y, ktoré sa dozvedel počas trestného konania. Nevýhoda tejto novely by spočívala v zásahu do správneho súdnictva a roztrieštenosti právnej úpravy správneho súdnictva. Naopak, výhoda by spočívala v okamžitej náprave protiprávneho zásahu do ľudských práv a slobôd osoby Y a predchádzaniu zaťažovania prokuratúry, orgánov verejnej správy, osoby Y a prípadne aj správneho súdu.

(ii.) Zákonodarcu novelizuje § 84 ods. 3 ZoP nasledovne: „*Proti blokovému konaniu sa nemožno odvolať.*“ Zároveň zákonodarcu novelizuje TP, tak že za § 400 ods. 2 vloží ods. 3 znejúci: „**Ak súd povolí obnovu konania v prospech obvineného, tak upovedomí správny orgán, ktorý vydal rozhodnutie o vine za administratívny delikt, na ktoré obsahovo nadväzovali zrušené rozhodnutia v trestnom konaní.**“ Správny orgán môže na základe tohto upovedomenia nariadiť obnovu konania podľa § 62 a nasl. zákona čísla 71/1967 Zb. Správny poriadok v znení neskorších predpisov. Nevýhoda tkvie v tom, že sa môže stratiť čiastočný zmysel blokového konania a zvýšiť nápad vecí na správne orgány. Naopak, výhoda podľa nášho názoru spočíva v možnosti administratívneho prieskumu rozhodnutí v blokovom konaní, priznaní väčšieho počtu práv osobe Y, nezaťažovaní osoby Y a takisto v potencionálnom zmenšení zaťažovania správnych súdov, keďže množstvo vecí by mohlo skončiť už v správnom konaní.

Záver

Ako sme mali možnosť vidieť, zámena skutočného páchatel'a s nevinnou osobou Y môže mať závažné Dôsledky. Na druhej strane je však prirodzené robiť chyby. Podstatné je však to, že ak sa vyskytnú chyby, tak máme k dispozícii rýchle a efektívne riešenia. Súčasná právna úprava podľa nás poskytuje najlepšie a najpraktickejšie riešenie prostredníctvom protestu prokurátora uvedeného v (iv.), keďže riešenie súdom uvádzané v (i.) by pre viaceré súdy zostalo pravdepodobne ako nepriechodné vzhľadom na nezaužívanú ustálenú prax takéhoto postupu a možnosť vystavenia sa upodozrievaniu z arbitrárneho rozhodovania. Pre budúcu právnu úpravu by bolo pre zákonodarcu najvhodnejšie siahnuť po novele uvádzanej v (ii.), ktorá by nezasahovala do výkonnej zložky moci a ani do správneho súdnictva, a práve naopak by podnietila súčinnosť medzi správnymi orgánmi a trestnými súdmi. Záverom je potrebné ešte podotknúť, že aj keď sme rozoberali trestný čin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g) TZ, tak nami opísané riešenie je možné primerane aplikovať aj na iné trestné činy, pre ktorých naplnenie sa vyžaduje aj prechádzajúce postihnutie páchatel'a.

Zoznam použitých zdrojov

Čentěš, J., Kurilovská, L., Šimovček, I., Burda, E. a kol. *Trestný poriadok II. § 196 – 569*. Bratislava: C. H. Beck, 2021, s. 1336. ISBN 978-80-89603-88-6.

HORVAT, M. a HAMULÁKOVÁ, Z. *Základy správneho práva trestného*. Bratislava: Wolters Kluwer, 2019, 308 s. ISBN: 978-80-571-0142-0.

Števček, M., Filová, A. a kol. *Správny súdny poriadok. Komentár*. Bratislava: C. H. Beck, 2018, 1824 s. ISBN: 978-80-7400-678-4.

Rozhodnutie Ústavného súdu SR, sp. zn. III. ÚS 366/2012-42.

Rozhodnutie Krajského súdu Bratislava, sp. zn. 8Sa/16/2019.

Rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Asan/16/2017.

OROSZ, L., SVÁK J. a kol. *Ústava Slovenskej republiky - komentár. Zväzok I*. Bratislava: Wolters Kluwer, 2021, 892 s. ISBN: 978-80-571-0380-6

PAGÁČ, M. *Blokové konanie – zákonnosť a preskúvanie rozhodnutí v správnom súdnictve Slovenskej republiky. Učená právnická spoločnosť, 2013*. [cit. 2023-04-15]. Dostupné online na:

http://www.ucps.sk/BLOKOVE_KONANIE_ZAKONNOST_A_PRESKUMAVANIE_ROZHODNUTI_V_SPRAVNOM_SUDNICTVE_SLOVENSKEJ_REPUBLIKY.

ústavný zákon číslo 460/1992 Zb. Ústava Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov.

zákon číslo 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov.

zákon číslo 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov.

zákon číslo 18/2018 Z. z. o ochrane osobných údajov v znení neskorších predpisov.

zákon číslo 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov.

zákon číslo 301/2005 Z. z. Trestný poriadok Z. z. v znení neskorších predpisov.

zákon číslo 330/2007 Z. z. o registri trestov v znení neskorších predpisov.

zákon číslo 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov.

zákon číslo 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich v znení neskorších predpisov.

zákon číslo 71/1967 Zb. Správny poriadok v znení neskorších predpisov.